

બનામે ખુદા.

ધી ખટાઉ પારસી નાટક મંડળી.

નિગાહે-નાજ.

નાટકનાં ગાયનો.

રચી કપાવી પ્રસિદ્ધ નાટક—જે. કાવચેષ્ટ ખટાઉ.

ડીરેક્ટર—મી. અમુલાલ એલમદુલ્લા શાહ

હાલ મુ. શાન્તિભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રા. રૂ ૦૦૦

સને ૧૯૨૧.

શ્રી. મીમનલાલ ગોકળદાસે જાણે શ્રી જૈન એડવોકેટ
પ્રોન્ટીંગ પ્રેસ ધીકરા—અમદાવાદ.

કીમત ચાર આના.

ક. સ. ૧૯૧૧ ઇંગ્લીશ કેપી રાઇટ તથા ૧૮૧૭ ના રપ મા
આકર મુજબ આ ખેલ નજર કરેલો છે.

૮-૭૨૨

બનામે ખુદા

નિગાહે-નાજ.

સીન.

- ૧-સીપેહસાહાર એળજની પરજેતર ખીવી નાજની સાલગી-
રેહના દીવતની ખુસ્હાલીનો જલસો એકાએક એક કાસીદ હા-
જર થઇ બાદશાહ તરફનો લડાઇનો પેગામ સંભાલે છે. જેથી
એળજ પોતાના શાહની મદદે જવાની તૈયારી કરે છે. અને
પોતાના એક મીત્ર અરસલાનને પોતાની ખીખીની સંભાલ
રાખવાને માટે વીનંતી કરે છે. અને પોતે લડાઇપર રૂખસત
થાય છે. દગાખાજ દોસ્ત અરસલાન નાજના પ્યારમાં લપટા-
યેલો છે. આવો પ્રસંગ હાથ આવ્યાથી અરસલાન નાજ પાસે
આવે છે. નાજ તેને પોતાના ખાવોદ એળજને ધોકો દઇને
એક તહેખાનામાં કેદ કરી રાખવા કહે છે. પાપી પ્યારને
આધિતો અરસલાન દોસ્તીને બદલે દુશ્મનીપર કમર બાંધે છે.
અને એનજને ફસાવવાની કોશીશમાં જાય છે. એળજના બેઠા
નાસીરને આ બંને કાવત્રાખોરોની હીલચાલ નજરે પડે છે.
- ૨-એળજની બેટી સીમતન પોતાની હમજેલીયો સાથે પાનાંની
રમતમાં હારી જવાથી તકરાર ચલાવે છે. ત્યાં શહેજેર નામ-
નો એક બદમાશ, નાજનાં ભેદોનો જાણુનાર, સીમતનને પો-
તાનો પ્યાર જણાવે છે. સીમતન તેને ધીકારી કાઢે છે, અને
કહે છે કે અગર તુજાએ પ્યાર ધરાવતો હોય તો લે આ
જુરી અને તાહફે દીલ કાઢી આપ. શહેજેર ગભરાય છે. ત્યારે
સીમતન તેને ખરા પ્યારની પરીક્ષા દેખાડવા માટે પોતાની
સાહેલીને તે જુરી આપી શેર અફગન પાસેથી દીલ લાવવા
કહે છે. શેર અફગન સીમતનનો ખરા આશક છે. અને પો-
તાની માથુકનો હોકમ સાંભળી ખુશીથી જુરી ઉગામે છે પણ
સાહેલી તેને રોકે છે. શહેજેર આ બનાવો જોઇ ચુરસામાં
ચાલી જાય છે. અને નાજની પાસે સીમતનના હાથની ઉમેદ
જણાવે છે. નાજ પોતાની બેટી સીમતનને આવા એક બદ-
માશ કંગાલ સાથે પરજાવવા સાફ ના પાડે છે. જેથી શહે-
જેર નાજની અરસલાન સાથની બદ્દેલીથી પેદા થયેલી છોકરી

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૪૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મિ. ૭૧૧૮ - ૭૧૪

વિષય ૬૪૬૮ : ૨-૩ ૪૬૮

જનતને લાવી હાજર કરે છે. અને ધમકી આપે છે કે હું તારો બધો બેઠ લોકો પર જાહેર કરી દેખસ જ્યાં નાજ ના-
ચાર થઈ શહેજેરને પોતાની બેટી સીમતન સાથે પરજીવવાને
કબુલ કરે છે. પણ આ ચર્તે કે શહેજેર તે છોકરી જનતને
જંગલમાં લઈ જઈ અને જીવ્યાં મારી નાખે. શહેજેર કબુલ
કરીને જનતને ત્યાંથી લઈ જાય છે. સીમતન અને તેણીનો
ભાઈ નસીર આ બન્ને પોતાની માનાં આવાં કરતુકા જોઈ
સાંભળી અફસોસ કરે છે.

સીન-૩ કામીકસીન.

૪-અરસલાન ધોકા અને ફરજથી એજાજને તહેખાનામાં કેદ કરી
નાજને ખુશ ખજર સંભલાવે છે. પોતાના ખાવીંદના કેદ થ-
વાથી પણ સંતોષ ન પામતાં નાજ તેને જીવ્યાં મારી ના-
ખવા માટે અરસલાનને ઉભારે છે. પાપી અને કઠોર દીલનો
અરસલાન અંતે તેનો જીવ લેવા કબુલ કરી જાય છે. નસીર
આ વાતોને પોતાને કાને કાન સાંભળી પોતાના પિતાની મ-
દદે જાય છે.

૫-તહેખાનામાં એજાજ પોતાના બેવકા દોસ્ત માટે અફસોસ ક-
રતો કેદ પડ્યો છે, નસીર આવીને તેને છોડાવે છે. અને
નાજની બદકારી અને અરસલાનની બેવકાઈ પોતાના પિતા
સામે જાહેર કરે છે. એજાજ પોતાના દુશ્મન અરસલાનની
પાછળ જાય છે. નાજ પોતાના ખાવીંદને મારી નાખવા માટે
અરસલાનને મદદ કરવાના હેતુથી ત્યાં આવે છે. નસીર તે-
ણીને પકડે છે. અને મા બેટાની તકરારો ચાલે છે, અંતે
નસીર પોતાની માની બદકારી જાહેર કરી પોતાના બાપના
દબ્બત અને લાજ માટે તેણીને મારી નાખવા જુરી ઉગામે છે.
ત્યાં અરસલાન અને એજાજ પણ એક એક પર જુરી ઉગામી
લડતા આવે છે. નસીર પોતાના બાપની મદદ કરવા જાય છે
પણ તુરત નાજ તેને જુરીથી ઠાર કરે છે. આ ગરબડ વચ્ચે
સીમતન પોતાના ભાઈ નસીરનો સોધમાં આવે છે. તેણીને
પણ નાજ જુરીથી ઠાર કરે છે, એ પ્રમાણે માં પોતાના બેટ
અને બેટીને મારી નાખે છે. અને અરસલાન પોતાના ખરા
દોસ્તને તેની ઔરતના નાપાક પ્યારમાં લોન થયેલો એજાજ-
ને જુરીથી ઠાર કરે છે.

ખેમલો.

દ્રોપસીન.

અંક બીજો.

સીન.

૧-અરસલાનના હાથથી જખમી થયેલો એળજ પાછો દોશમાં આવે છે. અને પોતાની પરણેતર નાજની બદકારી અને પોતાના દોરતની બેવફાઈ પર અફસોસ કરે છે ત્યાં ફેટલાક ડાકુઓ લુટફાટ કીધેલા માલની વેહેંચની કરવા આવે છે. અને પોતાના જમા કીધેલા ખજાનાનો દરવાજો ઉઘાડે છે. અને માલની વેહેંચની કરતાં પોતપોતામાં લડી લડીને માર્યા ગયા છે. આપ ખજાનો જોઈ એળજ પોતે એક સોદાગરનો વેશ લઈ અરસલાન અને નાજ પર પોતાના બચ્ચાનાં ખુનનો બદલો લેવા ગયા છે.

૨-નાજ અને અરસલાન પ્યારો મહોબ્બતમાં પ્રવેશ કરે છે. એળજ એક બુઢા સોદાગર તરીકે ત્યાં આવે છે અને ખન્નેની મુલાકાત લઈ નાજને જરજરેર બેટ આપી તેઓનાજ મેહેલમાં પોતે પરાણા દાખલ રહે છે.

૩-કોમીક્સીન

૪-કમળત શેઠ જોર પોતાની છુરી નીરટા મુશળ થવાના હેતુથી જીનતને જંગલમાં લાવે છે અને તેણીની આજીવ પર રહેમ નહીં કરતાં તેણીને ઉચકીને નદીમાં ઝોમાવી દે છે. શેરઅફગન એકાએક આવી તે કુખતી છોકરીને ગચાવી લે છે.

૫-એળજ જર જવેરાતના જોરે નાજને તરેહ તરેહની બેટ આપી પોતાની તરફ ખેંચે છે. નાજ દોલતની લાલચમાં લીન થઈ એળજને વશ થાય છે. તેટલાં તાર આવે અરસલાન પોતાને વતન જવા નીકળે છે અને નાજને એળજને હવાલે કરી ત્યાંથી વતન તરફ સફરે નીકળે છે. એળજ નાજને સમજાવી દુસલાવી પોતાની સાથે નીકાહ કરવાને રાજી કરે છે. અને વચ્ચે કાલકરાર થાય છે.

૬-કોમીક્સીન.

૭-નદીમાં પડતાં જખમી થયેલી થયેલી જીનત મરણ તોલ લાલતમાં પડી છે. મરતાં મરતાં પોતાના દુશ્મન જીવ લેનાર પર વેર લેવા માટે શહેજોરને વીનંતી કરે છે. શહેજોર તેણીને વચન આપે છે. જીનતનું મરણ શહેજોરને પોતાના નોકર

પાસે બોલવી મંજાવે છે. અને જનતને દેખાડી તેને તેનાં કરતુકના અદલામાં જીવથી મારી નાખે છે.

ટેબલો.

ટ્રોપસીન.

અંક ત્રીજો.

સીન.

૧-શાદીનો જલ્સો, અરસલાન પણ પોતાના દેશથી પાછો ફરેલો આ જલસામાં શામીલ થાય છે. પણ તેને ખમર નથી કે આ શાદી કોણની સાથે થાય છે. એમજ ત્યાં દરેક મેહમનનાં સામે પોતા સાથે નાજની શાદીનું જ્વાન કરે છે. જેથી અરસલાન અતી ક્રોધમાં આવી એમજને છુરું લાડું સંભળાવે છે નાજ ત્યાં હાજર થઈ અરસલાનને તુછકારી કાઢે છે. પોતાનું વેર લેવા માટે અરસલાન છુરી હિંગામે છે. દરેક મેહમનનાં તથા નાજને ત્યાંથી રૂખ્સત કરી એમજ અરસલાન સાથે લડે છે. આ પ્રસંગે અરસલાન માર્ગો જાય છે. મરતી વખતે એમજ પોતે પોતાના ખરા આકારમાં જાહેર થાય છે. જેથી અરસલાન પોતાની ખેરદાષ્ટનો પશ્ચાતાપ કરી મરણ પામે છે. એમજ છુપાવેશમાં નાજની સાથે બીજીવાર શાદી કરે છે.

૨-કોમીકસીન.

૩-એમજે શાદી કાઢ્યા બાદ બધો ખજનો નાજને આપી દેવાનો વાગેદો કાઢ્યો છે. તે વાગેદો અદા કરવાને નાજને તેહખાનામાં છુપાવેલો ખજનો દેખાડવા લાવે છે. અને અંતમાં ત્યાં પોતે જાહેર થાય છે. નાજ પોતાના ખરા ધણીને તેના ખરા આકારમાં જોઈ ધમરાય છે. અને ધાસ્તી ખાઈ ખાઈ અંતે દીવાની બનતી જાય છે. એમજ તેણીને અરસલાનની લાશ જતાવે છે. જેથી તે તદન નાસીપાસ થઈ જાય છે અને પોતાનાં બંને બચ્ચાંઓની લાશ નજર પડવે-હાર્ટ ફેલ-થવાથી મરણ પામે છે.

ટ્રોપસીન.

સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.
તમાશા
નિગાહે-નાજ.

— ૦૦૦ —

સહેલીયાં—

૧

મઓલા તેરી કિરતારીપે વારી બલહારી,
હર ડારી ડારી ન્યારી ડાલત ડાલત પ્યારી....મઓલા.
મનમે તૂ હય બનમે તૂ હય ફૂલવારી સારી....બલહારી
બરગો સમર શબર હજર
કુલા કુલા શુલોખર લુમતી બાદે બાહાર....પીયુકી પુકાર.
કોયલ ફૂ ફૂ બોલે નિસદ્દિન કિરતાર,
મેહશ નિશાર તોપે બલહાર
ન્યારી ન્યારી પ્યારી પ્યારી—સરજનહાર....૦

આફસર સહેલીયાં—

૨

આફ કશીદા હય અપનાલી રોઅબોદામ રહે,
નજર નજરસે લડે સરમ બેડીમમ રહે
ઘટામે નાચકી બિજલીકાતો મજા જખ હય,
બગલમે યાર હો ઐર સામને શરાબ રહે.
મયકી મેહફિલ ખુશખુ શુલામકી
હય સુરાહી હાતોમે મએ નાંખકી
ફેર ઉમંગેહાં જોશે શબાખકી....મયકી
ચલે રંગીલા બામ-જશન રહે મુદામ,
છકાવું પીલાવું મએ લાલા કામ....હાં.
નરોક હાતકો સાકી ગિરે તો ગિરનેદે,
છલકતા બામ ચલે મઓજે જન શરાબ રહે.
રખખી રહેગી જો સાગરમે બદમખ હોગી,
ચેહ મય હય ઈસ્કા તો ચલતા હુવા હિસામ રહે.

રાગ હો રંગ હો હિલમે હમંગ હો.

દૂર હો રંગે ગમ સલી.

ખોતલ ખુટી હય ચરાખડી.

મયકી મેહફિલમે ખુશખુ શુલાખડી.

સહેલીયાં—

૩

જાનાં.....ખ્યારી મતવારી શોખી

ખિરહાકી તનમે અગની સુલગી,

વાહવા કામનિયાં....જાનાં

અખરૂ હય તોરી તેજ કટારી,

આ હા હા મોહનીયાં....જાનાં

સીમતન—

૪

દુખ દર્દો રંગે ગમ સલી આશકકો સહેના યાદહો,

હરદમ ન લમપર આહ હો ગર હોતો દિલ આજાદ હો,

અસસે ન ઇતના હોસકે કરું રૂખમુએ ફરીયાદ હો,

દુસ્તપર માઇલ હો જખ-દિલ લગાના યાદ હો.

દિલ હય મુશ્કીલ ખયાના ઇસ દાંમસેરે,

ગેસૂકા તિલ હય છાએ હંચ શામસેરે....દિલ

આશક મય ઉસ્કો કેહતી હું જો તનકી ખાલ દે,

માઅશુક આંહે દિલતો ઉસે દિલ નિકાલ દે,

વામિકને જાન નજર કીર્મ ઉજરાકે વાસતે,

મજનૂલી મર મિટા યુહી લયલાકે વાસતે;

તુમસે તો મેરે વાસતે કુછલી ન હો સકા....

શોએ ગોરાંમે લાખોં હજારો ઇસ કામસેરે....દિલ

સહેલીયાં—

૫

મુંડ અપના ખનાંકે આવો ઓ ઇશકવાલે.

હયા હય તો ગયરતસે મુંડકો છુપાવો....મુંડ

લહુ લગાકે આએ આશકોંમે શહીદ ખનકર વાહ,

સહેત સમઝે ચેહ તરીકા કઠન તાં હય ચેહ રાહ—

ચેટ્ટે પાઉં નિકાલે કયા તુમને નિરાલે....મુંડ

જાહેર—

ભાંડે મુંખપર રૂપ હય-આશક ભાંડે હાંડ,
 હોઠ પર બેઠેલ ભારે આહ-હાથે મેરે કિસ્તાર;
 ભારે દિલ પર કટારી નયનાં મેરે—
 ભાંડે કાતિલ ખંજર હય જાની જાનોરે....મારે
 જાનો જવાની હય નર્મ મેરી નિરાલા જોખન,
 આલ: આલા ન ઉડા લે કોઈ આલા જોખન
 નૂરકે સાંચેમે અલાહને ઢાલા જોખન,
 કહીં છુટ જાએ ન ચેહ નાંજોંડા પાલા જોખન;
 પ્યારે પ્યારે રસીલે મતવાલે
 સર્ખ્યાં ચેહ જાહ ડાલે
 મુખ મુખ બિસરાએ-હાય....મારે દિલ પર

જાહેરખાં—

૭

ન્યારી અકડ ફળન કરકે ચલું,
 સારે ગાંઠિકા ખાન આહાદર બનું;
 આગે પીઠે શીપાહી દોચાર રખમું,
 મિલા તમગા તો આલાસે આલા બનું....
 મુજસે બઢકર હય કોન જો ઉસ્સે બુકું,
 અજો તમેસે સખસે ખાતેં ઠરું;
 સાહૂકારોં કો સેઠોં કો હેચ જાનં,
 જરા દોઅબસે તનકે હર એકસે મિલું;
 જરા દોઅબસે તનકે હરએકસે મિલું;
 શાંન મેરી અબશાહી બની,
 જાંત મેરી અબ હચી હુઈ;
 બેન્ક યુ કહે કોઈ સરસે બુકે,
 તસ્વી માત કોઈ અઢાબ દે....

ખુદીરાં—

૮

ઇસકાંની હસ્તીકી ગત્રીયાં હય ચેહ કયા બિદ'બી,
 હુય પનમે સફાઈ પર કોઈ સીધીકા નહીં સંગી....

શાન ગુમાન જોહાનમેં કરે ન કોઈ ઇન્સાન,
જળાંપે હરદમ શુકરીયા ખુશકા હો હુઆન રે—
નેકીકા રસ્તા હય દુનિયામે ખુબ રંગી....૦
કિતને દિનોંકે વાસતે ખુદ સરહય થાંનો બાન,
કિસકી રહી હય તેરી જે આખિર રહેગી આનરે—
મિદિકા પુતલા હય તૂમકા ગોરકી તંગી....૦

ફરહત—

૯

બદ્દ નયનોંકા મનકો લુભાએ ગયોરે,
મોરા સુખ લે ગયો—અપના દુઃખ દે ગયો;
આગ ખિરહાકી તનમે લગાએ ગયોરે....બદ્દ૦
ઉસ સિતમગરકા પતા હાએ મય પાઉં કયુંકર,
ઓર પાઉં તો કહો હાલ સુનાવું કયુંકર;
સામને ભી હો ખડા ગરતો ખુત્રાવું કયુંકર,
રૂઠ બાએ તો સિતમ ઉસ્કો મનાવું કયુંકર;
જોઈ હય મુજકો કે મય આંખ મિલાવું કયુંકર.
ન કછુ કહે સકું ન કછુ સુન સકું,
રાહ ચલતા જીગરવા ચુરાએ ગયોરે—બદ્દ૦

નાજ—

૧૦

કહેને દેતી નહીં કુછ મુંહસે મહોખ્ખત તેરી,
લખપે રહે જાતી હય આ આકે શિકાયત તેરી....૧
દેખીએ કરતી હય રસવાએ જમાંના કયા કયા,
મુજકો યેહ ચાહ મેરી તુજકો યેહ સૂરત તેરી—૨
યાદ સખ કુછ હય મુજેહ હીજકે સદમે જાલિમ,
ખૂલ જાતા હું મગર દેખકે સૂરત તેરી.....૦
અદમ આખાદકો જાતે હય ખશર ખાલી હાત,
મુજકો હય નાજકે લેખઉંગા હસરત તેરી....૦
કૂચ એ યારમેંભી જીનહીં લગતા હય દાગ,
દેખ'એ જાએગી કિસરોજ યેહ વહેશત તેરી—૩

૧૬૮—

૧૧

જલતે જલતે મિટ ગઈ મોરી મન ભરીયા;
 ઓ ચાર, વફાપે જફાકી હય રતીયાં;
 બેપતે સમજ કર નકી ચારસે મય ખતિયાં શુધિયાં.....
 એક રોજ ભી વોહુ એક ખાર અગર આબતા,
 મેરે બેકલ દિલકો ખ્યારે કરાર આ બતા;
 ઇશ તરેહસે તો ચેહ દિલન મેરા ધબરાતા,
 યા અપ નીહી કહેબતા યા મેરી સુન બતા....ઓ ચાર૦

અંચલા—

૧૨

નાંચો નાંચો મંનોકો ઉઠાઓ દુમકો હીલાઓ બઓ
 ચલોલ રાઓ ખડે હો બઓ નાંચ બતાવો હો તૈયાર,
 તીન ચાર શુલાંટી માર હાં.....નાંચો૦
 બઢેગા ઓજ કરોગે મોજ ચહાંપે વાહ વાહ...નાંચો૦
 બજલો દુગ દુગ દુગીયા હોસકે તુમપર જમના,
 ચલો તુમ રપ રપ રીંછા તેરા નામ કાલૂ ધીસા.
 પીયો શરાબ ખાવો કખાબ હો બહાર હાં...નાંચો૦

શ્રીલાલ—

૧૩

ચલું ચલત ચાલ જનીયાં હર ખારખાર
 અયસે કફી લમે બસું—હાં—હું ચલત ચાલ૦
 રૂપોમે પીયા શ્રીરા અલગ થલગ અજબસે રહો,
 બઓ પીવરવા—મય કહેરતી હું,
 જનો દિલબર પૂરે મનહર ચલો....ચલું ચલત ચાલ૦

નત—

૧૪

ચેહદમ લુચ પનકે ઢંગ દુશમનકે કર ફર બેનૂર,
 તૂ મનકા અંધા દિલકા ગંદા સિતમગાર મગર—૦
 બેબા અયસા મતકર ગાફિલ હોકર બહિલ,
 કુછ નહીં હાસિલ હય ફાંની દુનીયા ચેહ મજબૂર—૦
 તુજ અયસે પુરફન આકે હરમે પોહોંચે ગોરમે,
 જફાન રૂત શુદાસે કરત—ગ દુશમનકે—૦

સખ—

૧૫

આઈ કમ પાવો સખ હાએ મુંઝા મોરે આપરે મુંઝા.
 હાએ હાએ મોરા તંબુરા ટૂટા,
 ચુપ ચુપ અણી તોહે લઠ નાહી લાગા.
 બળે બળે નહી તો માફંગા ધુંસા,
 લગે લગે એક ચુપકેસે જૂતા;
 ઉદમ કયસા મયા આફતમેં ફંસા,
 ખૂબ આઈ મજા વાહજી વાહ....આઈ કમ૦

જુલીયા—

૧૬

એક વોહ હય સિતમે જઓરો જફા કરતે હંય,
 એક હમ હંય ઉસદા જુદમ સહા કરતે હંય....૦
 લેકે દિલ ખાતોંહી ખાતોંમે ઉડા કરતે હંય,
 કયા દગાખાજ હય દિલ લેકે દગા કરતે હંય....૦
 હાજતે શમાઅ નહી કબ્રમે મુજકો હરગીજ,
 દાગે હસરત મેરે સીનેમે જલા કરતે હંય....૦
 મિસ્લે આઈના હંય હમ સાફ તળીઅત મેહશર,
 વોહ દગાખાજ હય હમસે જો દગા કરતે હંય....૦

બાદલખાં—

૧૭

બડહે ઉમંગ ઉડેગા રંગ બનેગી શાહોંસે બડહકર શાન,
 ચેહ શાદી ખુશી ખેહહ હુઈ બનઠન ખિલઅત પહેન,
 સરસેબી સિવા ઉયા ચલું....ચેહ ઠાટ ચેહ ખાટ,
 ચલું પ્રીફં નાયું ગાઉ જાઉ કુફં હોબાએ મુજકો દેખકે દંગ.
 હું શેર જગમે વહાહ મિલા હય મુજકો ખિલા,
 જો દેખેગા ચીખીલા મયાએ તઓખા તિલા....૦

સહેલીયાં—

૧૮

પ્યારી પ્યારી સૂરતપર વારી કયસી પ્યારી બની મતવારોં
 જરા નયનાં મિલાઓ મોરી પ્યારી....પ્યારી પ્યારી૦
 હંય રંગ રલીયાં સખી કરતે
 જાનવાલે શાનવાલે માનવાલે
 પ્યારી પ્યારી ન્યારી ન્યારી
 પ્યારી તન મન ધન સખકો
 મન તેરી અઝબેલી સખી સારી....પ્યારી પ્યારી૦

જોડેલીયાં—

૧૯

લો કુલસે ભરલો ગુલાબીયાં શીખુરે વોહ બિલાવો
નિશાતોંકી બાહાર છાઈ રંગ ઉડે ગમકો બુલાવો,
ઓ સાકી જમાદે ફાગ અવશેંકી હો બાહારે,
નિશા તેં ઉડે ગમકો છાએ રાગ.
હાં મનાએંગે સોહાગ-બાહાર છાઈ,
ખુલે રીન્દોંકે ભાગ—લો કુલસે ભરલો

જોડેલીયાં—

૨૦

ડાલા કયસે કરે બડીકે કન્દે—
યેહુ ધન્દે યેહુ ગન્દે ઓ બન્દે,
ફર નિકલ ફર નિકલ ફર નિકલ;
બદ કલામ બદલગાંમ બદગુમાન જા—ડાલા
છોટો અજી અયતી હોન બક્ષા તુમ,
અરજ ગરજ સુન લીજો સુન લીજો
શર્મ સાર શર્મ સર્મ હું મય,
કરમ ધરમ શરમ રાખો મોરી.
ચલ ચલ બદ સિક્કાત—ચલ ચલ બદ સિક્કાત,
ચલ ચલ બદ સિક્કાત-જા-જા-ડાલા કયસે

સુખ—

૨૧

ઈસ શાદીમે કયસી બાહાર આઈરે,
નયે દુલ્હાકી કુછ નાહી બન આઈરે—નયે
ઉલ્લુ સારે જાઓ જાઓ બટારા બઢાઓ હાં,
જવાઈ યેહુ કયસા મિલા પુરા બન બિલાઓ;
હાં જોરકો લેજાઓ ચાર જાઓ.
દુલ્હનકોબી છિન લીયારે,
હાય હાય સુસરેને દીનપાટ દીયારે;
યેહુ તમગા રહે ગયારે
બિલકુલ ગડબડકી શાદી—યેહુ હય પુરે પાછ
ચલો દુલ્હનનો અપની લે જાઓ....ઈસ શાદીમે

